

speciem ambulatur, cum in hac uita peregrinamur, quamuis conuersationē habeamus in celis. In hoc autē gradu ita purgat oculum cordis, ut ueritati nec seipm quidem preferat, ut cōferat proximū, ergo nec seipm, quia nec illum quē diligit sicut se ipsum. Erit ergo iste sanctus tam simplici corde atq; mūdato, ut neq; hominibus placendi studio detorqueatur a uero, nec respectu deuitandorum quorūlibet incōmodorum suorū quę aduersantur huic uite. Talis filius ad sapientiā ascēdit, quę ultima et septima est, qua pacat tranquillusq; perfruitur. Initium enim sapiētię timor domini, ab illo enī usq; ad ipsam, per hos gradus ascenditur et venitur.

QVOD IS QVI AD SAPIENTIAE INTEGRITATEM PERVENIT. AD CHARITATIS PERFECTIONEM PERVENIAT. Ca. V.

Vicumq; igitur ad sapientię culmen peruenit,
q ad fastigium charitatis perueniat necesse est,
quia nemo perfice sapit, nisi is qui recte diligit.
Quando enim quis per gradus supra dictos ad sapientię plenitudinem studet peruenire, nihil aliud agit, nisi ut ad perfectionem charitatis perueniat, et quantum perficit in sapientia, tantū in charitate. Prédiximus enī quod in cogitatione perfecta sapientię beatitudo uera cōsisteret, hoc idem dicimus et de charitate, quia in dilectione perfecta charitatis, beatitudo summa cōsilit. Nam creator omnium deus, qui beatitudo nostra est, vtrorumq; nomine equaliter nūcupatur, sicut in libro sapientię de eo scriptum est, omnium inquit artifex duxit me sapientia. Est enim illa sp̄ritus intellectus, sanctus uicus, et reliqua. Et apl's Ioannes, Deus inquit charitas est, & qui manet in charitate in deo manet & deus in eo, Nam saluator in euangelio sapientiam &

DE MODO LEGEN
SCRIPTVRAS.

Eadem his ista propositio, ac
dimidiet iscanam, omnia
de quo differere quod, d
ut in eis diffinitionis
scripturarum sollemnis intia
legent, atq; hoc erit. Si in
tamen, hinc, dominata eas q
quam praeceperunt leges, fū
repperimus in eis, annū
dūs apud manus cludent
lūm indulgentiam. In canonis
et aliorum modicarum quam p
fūnt, neq; sene ille fūne,
hanc ap̄phias accipere meru
et hanc in scripturis can
trahit ap̄quunt ecclesiis car
qui putat non accipere, in eis
q; dūt omibus, preponat eas
sapiētię, eis q; paucioris mi
cere potest. Si autem allas inue
cipit, habet, quāquā ho
sp̄cificatorias eas habēdat.

charitatem unum esse intelligi uoles, ad patrem dixit.
Pater iuste mundus te non cognouit, ego autem te co-
gnoui. & hijs cognouerunt quia tu me misisti. & notum
feci eis nomen tuum, et notum faciam, ut dilectio qua
dilexisti me in ipsis sit, et ego in ipsis. Quisquis ergo
percipit plenam noticiam dei, simul habet in se perfectam
dilectionem dei. & his ambobus fruens, eternam bea-
titudinem adepto summo bono tenebit.

DE MODO LEGENDI SACRAS

SCRIPTVRAS.

Ca. VI.

s Ed nos his ita prelibatis, ad tertium illum gra-
dum idest scientiam, consideratōnem referāus,
de quo differere quod dominus suggesserit
atq̄ tractare instituimus. Erit igitur diuinarū
scripturarum solertissimus indagator qui primo totas
legerit, notaſq̄ habuerit, & si non dum intellectu, iam
tamen lectione, dumtaxat eas quę appellantur canonice, nam ceteras securius legat, fide ueritatis instructus,
ne preoccupent inbecillum animum, et periculosis mē-
daciis atq̄ fantasmatisibus eludentes, preiudicent aliqd
sanam intelligentiam. In canonicis autem scripturis
ecclesiarum catholicarum quam plurimū autoritatē
sequatur, inter quas sane ille sunt, q̄ apostolicas sedes
habere, & epistolas accipere meruerunt. Tenebit igitur
hunc modum in scripturis canonicis, ut eas quę ab
omnibus accipiuntur ecclesiis catholicis, preponat eis
quas quidam non accipiunt, in eis uero quę non acci-
piuntur ab omnibus, preponat eas quas plures grauiō
resq̄ accipiunt, eis q̄s paucioris minorisq̄ authoritatis
ecclesię tenet. Si autem alias inuenierit a pluribus alias
a grauioribus haberī, quāquā hoc inuenire nō possit,
equis tñ authoritas eas habēdat puto, totus aut̄ canō-

p. iiiij